

четите, влияние на идеята за комитети, разработена в устава на Тайния комитет. От друга страна, съветът на войводите и съветите на чети, които фактически са централни и местни ръководства на революционните сили в хода на борбата, е една вариация на комитетите - поделения на ТЦБК, но обвързани не с живота на революционната емиграция, а на участниците в революционната дейност в България. Тези вътрешни ръководства "все още свързани с четите, съдържат догатки за прехода от практиката за организиране борбата вън от страната към идеята, до която ще достигне Левски - за създаване на организирани революционни опорни ядра в различни селища из България - комитетите като поделения на БРЦК, които той започва да организира системно и целенасочено от лятото на 1870 г.

"Правилникът" от 1868 г. като цяло е всъщност една добра симбиоза между организационните принципи на Раковски, особено на застъпените в двата закона от 1867 г., и онези организационни възгледи, които определят структурата и взаимните връзки и зависимости на ръководната йерархия на ТЦБК в различните й по степен и роля комитети. И това е напълно естествено и логично, защото развитието на идеята за организацията и за ръководството на революционните сили се извършва не изобщо, а в средите на емигрантите, които практически участват и в инициативите на Раковски и войводите, и в опитите за създаване на комитетите-поделения на ТЦБК, и в подготовката на Хаджидимитровата чета. Така че съдържанието на "Закона" и "Правилника" от 1868 г. фактически отразява изминатия път от българското движение за политическо освобождение, а с новите си елементи представлява по-нататъшно развитие на вече родените и обосновани идеи.

Двата варианта на уставния документ, подготвен във връзка с Хаджидимитровата чета, отделят най-голямо внимание на Привременното правителство. Неговите права, задължения, функции и роля са разработени в първия раздел от документа, наред с общата му характеристика в уводната част и в разпорежданията за задълженията на войводите и войниците към ръководния орган в следващите два раздела. И в двата варианта се посочва, че 12-тимата членове на Привременното правителство ще бъдат избрани и то при определени условия, с ценз за делови и морални качества или, както се казва в "Правилника": „измежду лицата, имащи достатъчно опит и знания, които се отличават със способностите си, с честност" и "способни да управляват народните работи". Те трябва да притежават такива качества, че да могат да изпълняват успешно задачите на Привременното правителство, а именно: "уреждането и решаването на работите", "управлението, зако-